

Miha Kobe,
Frane Erčulj

Primerjalna analiza morfološko motoričnega potenciala kadetskih košarkarskih reprezentanc Slovenije

Izvleček

V članku smo na vzorcu 62-ih košarkarjev iz šestih kadetskih reprezentanc Slovenije, ki so med leti 2003 in 2009 nastopile na Evropskih prvenstvih (EP), analizirali in primerjali njihove morfološke značilnosti in motorične sposobnosti. Predvsem nas je zanimala primerjava med skupinama bolje in slabše uvrščenih ekip (tri najboljše in tri najslabše uvrščene na EP). Ugotovitve raziskave kažejo, da so igralci reprezentanc, ki so dosegle boljšo uvrstitev na EP, v povprečju nižji, lažji in imajo manj maščobne mase od igralcev ekip, ki so dosegle slabšo uvrstitev na EP. V testih odzivne moči dosegajo v povprečju nekoliko boljše rezultate igralci slabše uvrščenih ekip, v preostalih motoričnih testih pa praktično ne zasledimo razlik med slabše in bolje uvrščenimi reprezentancami. Glede na to tudi ne moremo trditi, da je na slabšo uvrstitev vplivala raven razvitosti motoričnih sposobnosti oziroma slabša kondicijska pripravljenost igralcev v teh reprezentancah.

Ključne besede: košarka, kadeti, reprezentance, uspešnost.

Foto: arhiv KZS

Comparative analysis of the morphological motor potential of the basketball cadet men's national teams of Slovenia

Abstract

This article presents an analysis and a comparison of the morphological characteristics and motor abilities of male basketball players, using a sample of 62 players from six Slovenian cadet national teams that competed at the European Championships (EC) between 2003 and 2009. We were particularly interested in comparing the groups of the best- and worst-ranked teams (the best three and the worst three teams at the EC). The study findings show that the players of those national teams that ranked higher at the EC were on average shorter and lighter and had less body fat than players of those national teams that ranked lower at the EC. In the take-off power tests, the players of lower-ranked teams achieved slightly better results on average, whereas in other motor tests there were practically no differences between high- and low-ranking national teams. Given the above, it is impossible to say that low rankings were due to the level of development of motor abilities or a low level of conditioning of players in these national teams.

Key words: basketball, cadet men, national teams, performance.

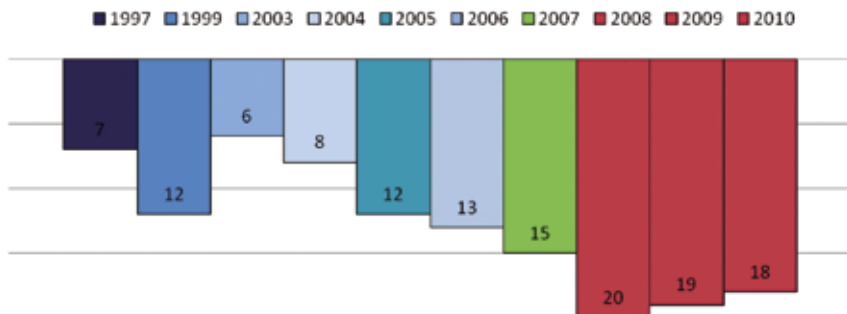
Uvod

Košarka v Sloveniji predstavlja enega od najbolj popularnih športov z dolgo in uspešno tradicijo, ki sega že v leta pred drugo svetovno vojno (Pavlovič, 2000). Vse do osamosvojitve Slovenije so posamezni slovenski košarkarji in tudi klubi v okviru nekdanje skupne države dosegali vrhunske rezultate, ki so postavili dobre temelje za prepoznavnost slovenske košarke na mednarodni sceni. V zadnjih letih v Sloveniji deluje več kot 120 košarkarskih društev oz. klubov (Pavlovič, 2000), povezanih v Košarkarsko zvezo Slovenije (v nadaljevanju KZS), ki je bila ustanovljena leta 1950 in je od leta 1992 tudi članica FIBA (*Fédération Internationale de Basketball Amater*).

Za Slovenijo kot majhno državo, z uspešnim sistemom selekcioniranja in produciranja novih košarkarskih talentov se je v preteklih letih dobro delo z mladimi, odražalo z doseganjem dobrih rezultatov predvsem v mlajših tekmovalnih kategorijah. Leta 1994 je KZS pričela izvajati projekt, ki je pod vodstvom Janeza Drvariča kmalu začel žeti dobre rezultate (Pavlovič, 2000). Zlato medaljo z evropskega prvenstva za mlade (do 20. leta) na Ohridu (Makedonija) leta 2000 in v Brnu (Češka) leta 2004, srebrna medalja (evropsko prvenstvo do 22 let v Italiji, Trapani, 1998) ter bronasto odličje mlajših članov v Izmirju (Turčija) leta 2006 nas uvrščajo med uspešnejše države v Evropi v teh starostnih kategorijah. V starostnih kategorijah mladincev in kadetov beležimo bronasto medaljo (EP za mladince v Ludwigsburgu, Nemčija), sicer pa se najboljše uvrstitve gibljejo večinoma okrog 6. mesta.

Če je v preteklosti kakovostno strokovno delo z mladimi košarkarji dajalo dobre rezultate na mednarodnih tekmovanjih, pa lahko ugotovimo, da so se ti po letu 2005 nekoliko poslabšali. To velja predvsem za starostno kategorijo kadetov, posledično se to v kasnejših letih odraža tudi v starejših starostnih kategorijah. Kljub precejšnjim prizadevanjem KZS (npr. uvedba regijskega selekcioniranja in nacionalnega programa) se trendi doseganja slabših rezultatov nadaljujejo tudi v zadnjih letih.

Prvi nastop slovenske kadetske selekcije na zaključnem turnirju evropskega prvenstva beležimo leta 1997. Reprezentanca se je uvrstila na 7. mesto v konkurenci 12-ih ekip. Po letu 2003 in z uveljavitvijo

Slika 1. Uvrstitve slovenskih kadetskih reprezentanc do leta 2010.

novega tekmovalnega sistema tekmoovanja (razdelitev na divizijo A in B) se je Slovenija do izpada leta 2007 merila z ekipami višjega kakovostnega razreda (A divizija), leta 2008 pa je prvič nastopila na EP B divizije.

Glavni motiv pri izbiri teme za raziskavo se nanaša predvsem na padec rezultatov kadetskih reprezentanc Slovenije na evropskih prvenstvih. Od EP leta 2003, na katerem so se naši šestnajstletniki uvrstili na zelo dobro 6. mesto, pa vse do prvenstva leta 2009, so bile uvrstitve vedno slabše. Leta 2007 je kadetska reprezentanca Slovenije celo izpadla iz A divizije EP in zadnja leta nastopa v B diviziji. B divizija je drugorazredno evropsko prvenstvo, ki ga je FIBA uvedla leta 2004 z namenom, da imajo tudi države, ki niso tako košarkarsko prepoznavne, možnost tekmoovanja na EP. Posledično se z zadnjimi generacijami slabše uvrstitve vedno bolj vrstijo tudi v starejših tekmovalnih kategorijah. Mladinci in mlajši člani se na zadnjih evropskih tekmovanjih uvrščajo na rep lestvice šestnajstih ekip v elitni diviziji, zato so domneve o vedno slabših rezultatih naše članske vrste v prihodnje povsem opravičene in zaskrbljujoče.

Namen članka je z analizo morfološko-motoričnih razsežnosti in parametrov igralne učinkovitosti izbranih kadetskih reprezentanc prepoznati morebitne vzroke in probleme za obstoječe stanje v generacijah fantov starih do 16 let. Naša želja je, da bi izsledki analize privedli do novih idej in dejanj za izboljšanje trenu-

tnega stanja v slovenski kadetski reprezentanci in hkrati vplivali na doseganje dobrih rezultatov na mednarodni ravni tudi v starejših kategorijah.

Metode

Vzorec igralcev in ekip

V vzorec ekip smo zajeli šest kadetskih reprezentanc Slovenije, ki so se uvrstile na zaključni turnir evropskega prvenstva v košarki. Vzorec ekip smo glede na rezultate, ki so jih ekipe dosegle na EP razdelili v dve skupini. V prvo skupino smo uvrstili tri ekipe, ki so v na EP dosegle boljšo uvrstitev (EP 2003, 2004 in 2005), v drugo skupino pa ekipe, ki so na EP dosegle slabšo uvrstitev (EP 2007, 2008 in 2009).

Tabela 1: Vzorec obravnavanih ekip in njihova uvrstitev.

ekipa	uvrstitev	leto
1A	06. mesto	2003
2A	08. mesto	2004
3A	12. mesto	2005
1B	15. mesto	2007
2B	19. mesto	2008
3B	20. mesto	2009

V izbranih šestih ekipah smo obravnavali 62 igralcev. Upoštevali smo le igralce enake starosti, saj je vsaka ekipa imela vsaj enega igralca, ki je bil mlajši od ostalih. Tako so bili vsi igralci, ki smo jih zajeli v vzorec merjencev, stari 16 let. Razdelili smo jih na tri tipe: branilce, krila in cen-

Tabela 2: Število igralcev glede na igralni tip.

Ekipa	1A	2A	3A	1B	2B	3B	Skupaj
Branilci	3	5	5	6	5	5	29
Krilni igralci	4	1	4	3	3	1	16
Centri	3	3	3	2	2	4	17
							62

tre. Klasifikacijo smo opravili na podlagi predstavitvenih podatkov, ki so jih selektorji podali v končnem poročilu za svojo ekipo.

Vzorec spremenljivk

V vzorec spremenljivk smo zajeli tiste teste, s katerimi merimo motorične in morfološke razsežnosti, ki imajo največji vpliv na uspešnost igranja mladih košarkarjev. V nadaljevanju so navedene vse antropometrične mere in razsežnosti, uporabljene v raziskavi:

Tabela 3: Antropometrične mere in razsežnosti.

ATV	– Telesna višina (vzdolžna razsežnost)
ADV	– Dosežna višina (vzdolžna razsežnost)
AKGH	– Kožna guba hrbta (maščobno tkivo)
AKGN	– Kožna guba nadlahti (maščobno tkivo)
AT	– Telesna teža
ITM	– Indeks telesne mase
AT/AV	– Razmerje med telesno višino in telesno težo

V raziskavi smo uporabili naslednje motorične teste:

Tabela 4: Motorični testi in sposobnosti.

VOSM	višina sonožnega skoka z mesta brez zamaha rok	
VOS1	višina sonožnega skoka z 1 korakom zaleta	
VOSG	višina globinskega skoka brez zamaha rok (40 cm)	ODRIVNA MOČ
VOEZ	višina enonožnega skoka z zaletom	
S20	sprint 20 m	
HSM	hitro stopanje na mestu	
TSS	tek s spremembami smeri	HITROST IN AGILNOST BREZ ŽOGE
TTP	tek, preža	
TPS	tek, preža, skok	
V20	vodenje 20 m	HITROST IN AGILNOST Z ŽOGO
VSS	vodenje s spremembami smeri	

Potek, izvajanje in merjenje zgoraj navedenih testov je opisano v skripti »Navodila za testiranje morfoloških značilnosti in motoričnih sposobnosti« (Dežman in Erčulj, 1998).

Način zbiranja podatkov

Temeljne statistične podatke (temeljne spremenljivke igralne uspešnosti) so na vsaki tekmi zbirali uradni statistikarji. Evi-

dentirali in zapisovali so jih po navodilih, ki jih je izdala FIBA.

Vsi statistični zapisi so pridobljeni na uradni spletni strani mednarodne košarkarske zveze (FIBA) <http://www.fiba.com> in na uradnih spletnih straneh posameznega prvenstva leta <http://www.youthbasket.com>. Uporabili smo podatke za šest izbranih reprezentanc (tri najboljše uvrščene in tri z najslabšo uvrstitvijo).

Na Fakulteti za Šport smo pridobili podatke, ki vsebujejo motorične in mor-

Rezultati in razlaga

Za izbrani vzorec ekip in igralcev smo izračunali sedem različnih antropometričnih mer oziroma razsežnosti.

Opazimo lahko, da se z manjšimi izjemami povprečna višina ekip povečuje ter da so ekipe skupine B v povprečju višje kot ekipe skupine A, ki so dosegle boljše rezultate (tabela 5). Glede na to, da se med razlogi za slabšo konkurenčnost naših mladih reprezentanc v mednarodnem merilu pogosto navaja tudi inferiornost

Tabela 5: Primerjava med boljše (A) in slabše (B) uvrščenimi ekipami v morfoloških razsežnostih (v oklepaju so navedene vrednosti standardnega odklona).

Ekipa	ATV	ADV	AT	ITM	AT/AV	AKGH	AKGN
1A	188,2(11,9)	252,6(16,4)	80,4(16,0)	22,7(2,5)	42,1(6,1)	8,7(3,7)	5,8(3,7)
2A	192,8(5,9)	254,4(8,4)	78,4(5,2)	21,1(1,2)	40,9(2,3)	7,9(1,4)	6,7(1,1)
3A	190,1(7,7)	252,3(9,1)	77,6(8,6)	21,5(1,6)	41,0(3,6)	6,7(1,3)	8,8(1,5)
1B	193,3(7,4)	257,1(8,8)	77,8(8,3)	20,8(1,8)	39,9(3,9)	8,0(1,5)	7,5(1,9)
2B	194,0(9,3)	251,5(12,2)	82,8(10,9)	22,0(1,8)	43,3(3,9)	10,0(1,7)	8,8(2,3)
3B	192,1(9,4)	251,3(11,8)	85,6(17,1)	23,2(3,0)	44,4(7,5)	10,5(3,6)	8,8(2,9)
Skupaj	191,8(8,7)	253,2(5,1)	80,4(12,0)	21,9(2,0)	41,9(5,0)	8,6(2,2)	7,7(2,2)
A skupaj	190,3(8,8)	253,0(12,0)	78,9(9,6)	21,8(1,3)	41,4(3,3)	7,8(2,6)	7,1(2,8)
B skupaj	193,1(8,5)	253,4(10,8)	82,1(9,8)	22,0(0,8)	42,6(3,6)	9,5(2,7)	8,4(2,4)

Legenda: ATV – telesna višina (cm); ADV – dosežna višina (cm); AT – telesna teža (kg); ITM – indeks telesne mase; AT/AV – razmerje med telesno višino in težo; AKGN – kožna guba nadlahti (mm); AKGH – kožna guba hrbta (mm).

v telesni višini, je to vsekakor nekoliko presenetljiv podatek. Pričakovali bi, da bodo ekipe, ki so v povprečju višje, bolj konkurenčne in da bodo dosegle boljše rezultate na EP. Presenetljivo je tudi to, da so ekipe skupine B v povprečju višje kljub temu, da jih sestavlja večje število branilcev, ki po telesni višini predstavljajo najnižji tip igralcev (Erčulj, 1998; Erčulj, 2005). Ne glede na razlike v telesni višini sta obe skupini ekip v dosežni višini precej izenačeni, s čimer lahko vsaj delno pojasnimo predhodno dilemo. Če primerjamo ekipe po telesni teži, lahko ugotovimo, da imajo ekipe skupine B, ki so v povprečju višje, tudi večjo telesno težo (tabela 5). Podobno dosegajo ekipe skupine B višje vrednosti tudi v obeh indeksih telesne teže (ITM, AT/AV). Če pogledamo vrednosti kužnih gub, ugotovimo, da imajo igralci skupine B (slabše uvrščenih ekip) višje vrednosti kožnih gub oz. več podkožnega maščevja. Tako očitno večja telesna teža igralcev skupine B ni samo posledica razlike v telesni višini, temveč tudi večje zamaščenosti. Razloge za to lahko verjetno iščemo predvsem v

Tabela 6: Povprečne vrednosti rezultatov v testih odzivne moči (vertikalnih skokih).

Ekipa	VOSM(SD)	VOS1(SD)	VOSG(SD)	VOEZ(SD)
1A	37,5 (8,6)	52,0 (6,4)	27,6 (7,4)	62,5 (6,6)
2A	38,2 (5,6)	58,5 (3,9)	38,0 (8,2)	73,0 (3,7)
3A	36,7 (5,1)	57,7 (5,9)	29,1 (4,2)	71,1 (3,1)
1B	38,3 (2,6)	56,8 (3,9)	30,0 (2,7)	71,6 (8,6)
2B	37,0 (4,2)	57,0 (5,2)	34,9 (4,4)	69,8 (3,3)
3B	37,5 (5,2)	60,9 (3,7)	33,8 (3,2)	73,9 (3,7)
Skupaj	37,5 (5,2)	57,2 (4,8)	32,2 (5,0)	70,3 (4,8)
A skupina	37,3 (5,1)	55,6 (6,3)	32,7 (7,4)	55,6 (6,3)
B skupina	37,7 (3,3)	58,4 (4,5)	33,1 (4,0)	58,4 (4,5)

Legenda: VOSM – sonožni skok z mesta brez zamaha rok (cm); VOS – sonožni skok z enim korakom zaleta (cm); VOSG – globinski skok brez zamaha rok z višine 40 cm (cm); VOEZ – enonožni skok z zaletom (cm); SD – standardni odklon.

spremembah življenjskega sloga in prehranjevalnih navad, kakor tudi načinu in količini treniranja.

Rezultate v testih odzivne moči (tabela 6) (vertikalnih skokih) ne moremo ovrednotiti kot dobre, če jih primerjamo z rezultati približno enako starih košarkarjev, ki jih lahko zasledimo v nekaterih domačih in tujih raziskavah (Milanović, 1996; Erčulj, 1998; Bosco, 1999; Erčulj, Dežman in Vučković, 2004; Erčulj, 2005). Boljše rezultate v testih odzivne moči dosegajo igralci oz. ekipe skupine B, torej slabše uvrščene ekipe. To velja tako za sonožne (z mesta, z enim korakom zaleta, po globinskem skoku) kot tudi enonožne skoke (z zaletom). Tudi ti rezultati so vsekakor presenetljivi in to ne samo zato, ker so ekipe skupine B igralno manj uspešne. Košarkarji skupine B dosegajo namreč boljše rezultate kljub temu, da so višji in imajo več podkožnega maščevja. V literaturi lahko zasledimo, da višji košarkarji v testih odzivne moči dosegajo običajno slabše rezultate (Er-

čulj, 1998; Erčulj, Dežman in Vučković, 2004), enako pa velja tudi za košarkarje z večjim deležem maščobnega tkiva, ki predstavlja balast in negativno vpliva na rezultate v večini motoričnih testov (Erčulj, 1998). Na osnovi tega lahko predpostavljamo, da bi košarkarji skupine B z zmanjšanjem količine maščobnega tkiva še izboljšali odzivno moč in s tem verjetno tudi svojo igralno uspešnost.

V testih hitrosti in agilnosti gibanja brez žoge med obema skupinama ekip (igralcev) ne zasledimo večjih razlik (tabela 7). Izjema je le test hitro stopanje na mestu (HSM), kjer boljše rezultate dosegajo igralci skupine A, torej igralci bolje uvrščenih ekip. Kar se tiče rezultatov v testih hitrosti in agilnosti brez žoge lahko ugotovimo, da košarkarji izbranega vzorca dosegajo približno enake ali malo boljše rezultate kot prejšnje generacije kadetskih reprezentantov Slovenije (Erčulj, 1998; Erčulj, 2005). Nasprotno dosegajo v testu hitrosti pospeševanja (S20) izbrani igralci ne-

Tabela 7: Povprečne vrednosti rezultatov v testih hitrosti in agilnosti gibanja brez žoge.

Ekipa	TSS (SD)	TTP(SD)	TPS (SD)	S20 (SD)	HSM (SD)
1A	8,6 (0,7)	9,9 (0,8)	11,6 (1,1)	3,37 (0,22)	59,2 (9,8)
2A	8,4 (0,1)	9,8 (0,1)	11,2 (0,3)	3,15 (0,08)	60,7 (3,3)
3A	8,2 (0,4)	9,9 (0,4)	11,7 (0,6)	3,31 (0,11)	57,7 (3,9)
1B	8,8 (0,3)	9,6 (0,7)	11,1 (0,2)	3,28 (0,12)	53,8 (6,0)
2B	8,3 (0,5)	9,7 (0,4)	11,4 (0,8)	3,26 (0,17)	57,5 (6,3)
3B	8,4 (0,4)	9,6 (0,5)	11,0 (0,8)	3,31 (0,14)	49,8 (2,2)
Skupaj	8,5 (0,4)	9,8 (0,5)	11,3 (0,6)	3,28 (0,14)	56,4 (4,0)
A skupina	8,4 (0,5)	9,9 (0,6)	11,5 (0,8)	3,30 (0,18)	58,4 (6,7)
B skupina	8,6 (0,4)	9,7 (0,5)	11,3 (0,6)	3,29 (0,14)	53,9 (6,0)

Legenda: TSS – tek s spremembami smeri 6 x 5 m (s); TTP – gibanje s prisunskimi in tekalnimi koraki (s); TPS – tek, gibanje v preži, skok (s); S20 – šprint 20 m (s); HSM – hitro stopanje na mestu (št. dotikov); SD – standardni odklon.

koliko slabše rezultate kot njihovi hrvaški vrstniki (Milanović, 1996).

Tabela 8: Povprečne vrednosti rezultatov pri testih tehnike z žogo (sek).

Ekipa	V20 (SD)	VSS (SD)
1A	3,50 (0,2)	8,7 (0,8)
2A	3,29 (0,1)	8,4 (0,2)
3A	3,44 (0,2)	8,5 (0,5)
1B	3,48 (0,2)	9,0 (0,5)
2B	3,41 (0,1)	8,7 (0,7)
3B	3,42 (0,2)	8,6 (0,5)
Skupaj	3,42 (0,2)	8,7 (0,5)
A skupina	3,41 (0,2)	8,6 (0,6)
B skupina	3,44 (0,2)	8,8 (0,6)

Legenda: V20 – vodenje na 20 m (s); VSS – vodenje s spremembami smeri 6 x 5 m (s); SD – standardni odklon.

Tudi v testih hitrosti in agilnosti z žogo (tabela 8) so razlike med skupinama merjenecv minimalne, pri čemer dosegajo v povprečju nekoliko boljše rezultate košarkarji skupine A (bolje uvrščenih ekip). Tudi ta podatek je nekoliko presenetljiv, saj so ekipe skupine B sestavljene iz večjega števila branilcev, kot ekipe skupine A. Glede na to, da gre za gibanja, ki so kompleksnejša in koordinacijsko zahtevnejša, jih praviloma najbolj učinkovito in najhitreje izvajajo branilci, ki imajo boljše tehnično znanje in tudi v igri največ vodijo žogo (Erčulj in sod. 2009). Očitno so v testih z žogo prav med branilci največje razlike oz. so branilci tisti, ki v največji meri diferencirajo skupini A in B. Tako kot tudi pri nekaterih drugih testih izstopa po kakovosti ekipa 2A, ki se je na EP 2004 uvrstila na 8. mesto in dosegla drugi najboljši rezultat med izbranimi ekipami. Glede na to, da ista ekipa dosega najboljše rezultate pri testih S20 (šprint 20 m) in HSM (hitro stopanje na mestu) bi lahko zaključili, da ima ta ekipa dejansko največji potencial, kar se tiče (ciklične) hitrosti. Pri V20 in VSS gre sicer za testa, ki sta v motoričnem smislu bolj kompleksna, njihuni rezultati pa so v večji meri odvisni tudi od tehničnega znanja košarkarjev, predvsem hitrega vodenja žoge.

Zaključek

Glede na rezultate lahko zaključimo, da imajo zadnje generacije kadetskih reprezentantov, tj. reprezentance, ki so bile sicer slabše uvrščene na evropskih prvenstvih, višji potencial v telesni višini,

več podkožnega maščevja in približno enako raven motoričnega potenciala kot predhodne generacije (reprezentance, ki so bile boljše uvrščene na EP).

Ker je telesna višina pomemben dejavnik uspešnosti v košarki, bi ob približno enakih ravni motoričnega potenciala pričakovali, da bodo ekipe, ki so v povprečju višje, bolj konkurenčne in dosegle boljše rezultate v mednarodnem merilu. Vendar je igralna uspešnost oziroma učinkovitost ekipe prav gotovo zelo kompleksen pojem, na katerega vpliva veliko število dejavnikov, med katerimi igra verjetno najpomembnejšo vlogo segment tehnično-taktičnega znanja oziroma pripravljenosti. Zato lahko razloge za slabše rezultate po vsej verjetnosti iščemo predvsem v tem sklopu dejavnikov uspešnosti.

Za realno oceno razvitosti motoričnega in morfološkega potenciala najboljših slovenskih mladih košarkarjev bi bilo potrebno primerjati naše košarkarje z njihovimi vrstniki iz košarkarsko najbolj uspešnih držav. Pri tem so žal dosegljivi le podatki o telesni višini košarkarjev, ki pa tudi niso povsem zanesljivi. Na telesno višino lahko sicer vplivamo le z usmerjanjem v košarko in selekcioniranjem, pri čemer smo seveda zelo omejeni s številčnostjo populacije, ki nam je na razpolago. V precej večji meri bi lahko vplivali na količino podkožnega maščevja, ki predstavlja balast in vpliva na razvitost večine motoričnih sposobnosti, s tem verjetno tudi na igralno uspešnost mladih košarkarjev.

■ Literatura

1. Bosco, C. (1999). Strength Assessment with the Bosco's Test. Rome: *Italian Society of Sport Science*.
2. Erčulj, F. (1998). Morfološko-motorični potencial in igralna učinkovitost mladih košarkarskih reprezentanc Slovenije [Morphological and Motor Potential and Performance Efficiency of Young National Basketball Teams of Slovenia]. *Unpublished doctoral dissertation*, Ljubljana: Faculty of Sport.
3. Erčulj, F., Dežman, B., Vučković, G. (2004). Differences between basic types of young basketball players in terms of different jumps height and ground contact time. *Kinesiology Slovenica*, 10 (1) 5–15.
4. Erčulj, F., Dežman, B., Vučković, G. (2004). Differences between basic types of young basketball players in terms of different jumps height and ground contact time. *Kinesiology Slovenica*, 10 (1) 5–15.
5. Erčulj, F. (2005). Level of development and correlation between various types of speed in young basketball players. V: J. Šimonek (ur.), *»Methods of managements of sports training and factors influencing sport performance«* (str. 73–81). Nitra: Faculty of Central European Studies and Coimbra Network.
6. Erčulj, F., Blas, M., Čoh, M. in Bračič, M. (2009). Differences in Motor Abilities of Various Types of European Young Elite Female Basketball Players. *Kinesiology* 41 (2), 203–211.
7. Milanović, D., Jukić, I., Dizdar, D., Šentija, D. (1996). Dijagnostika funkcionalnih i motoričkih sposobnosti kao kriterij za selekciju košarkaša nacionalne selekcije [Diagnostics of Functional and Motor Abilities as Criterion for Selection of National Team Basketball Players]. In D. Milanović (Ed.), *Proceedings of*

the 3th International Sport Conference Alpe - Jadran (pp. 118–121). Rovinj, Croatia: Faculty of Physical Culture of the University of Zagreb.

8. Pavlovič, M. (2000). *Mejniki slovenske košarke* [The milestones of Slovenian Basketball]. Ljubljana: Pisanica in bonus Pavlovič k.d.

Zahvala

Avtorji članka se za sodelovanje zahvaljujemo Košarkarski zvezi Slovenije.

Miha Kobe, prof. šp. vzg.
E-pošta: miha.kobe@gmail.com